

[Baagsø.]

virksomhed skal oplagre afgiftspligtige varer særskilt.“

Adskilt på hylderne, ja!

Må jeg til sidst nævne § 45, stk. 2. Der står:

„De ved lovens ikrafttræden registreringspligtige virksomheder skal foretage en opgørelse over lageret af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden. Opgørelsen skal indsendes til toldvæsenet senest 1½ måned efter lovens ikrafttræden.“

De, der har forfattet denne sidste bestemmelse, har ikke meget begreb om forretningslivets vilkår ude i detailhandelen. En lageropgørelse i f. eks. en urmager- og guldsmedeforretning eller en manufaktur- eller isenkramforretning vil for de fleste virksomheders vedkommende strække sig over flere uger. Skal forretningen holdes lukket i den tid, eller hvad har man tænkt sig? Hertil kommer den ekstra opgørelse, som skal foretages i alle de virksomheder, der ligger inde med varer, for hvilke der i forvejen er betalt omsætningsafgift.

Jeg er ikke modstander af, at der sker en omlægning af en væsentlig del af de direkte statsskatter til omsætningsafgift; men jeg må af de grunde, jeg her har anført, stille den betingelse for min medvirken, at afgiften bliver lagt i engrosledet, og at i øvrigt de finanspolitiske, skattemæssige og opsparingsfremmende hensyn, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, med så stor vægt har fremført her i dag, tillige bliver tilgodeset.

Aage Fogh: Til indledning vil jeg gerne fremsætte en beklagelse over, at den diskussion, der her føres, ikke er bilagt med det allernyeste materiale på det økonomiske område. Jeg har ikke kunnet finde noget nyere end Statsfinanserne, november 1961. Jeg synes, vi burde have kunnet få noget, der var af nyere dato.

Dernæst vil jeg gerne sige rent principielt, at jeg har den opfattelse af vore skatter, at de ikke alene skal tjene til at dække de nødvendige udgifter for staten og kommunerne, men at de også skal tjene til en udlicensing af indtjeningsmulighederne for landets borgere. Det vil sige, at skatterne i nogen udstrækning skal være progressive,

og hvis jeg vurderer de skatter, vi har; de indirekte og de direkte skatter, viser i hvert fald den sidste undersøgelse, der er foretaget af skattekommissionen i 1956, var det vist, at de indirekte skatter, altså dem, vi nu er i færd med at forøge, ingenlunde er progressive. Nogle af dem er direkte degressive. Ja, det var endda sådan, at den mest udprægede, tændstikskatten, var en simpel kopskat, der hvilede lige på hoved.

Da jeg er tilhænger af, at vi skal have progressivitet i vor skattelovgivning — ikke lige så meget, som vi skulle have før, fordi indkomsterne ikke er så ujævne som tidligere — men da jeg altså stadig væk er tilhænger af det princip, må det være klart, at det her foreliggende lovforslag hverken kan eller vil jeg stemme for. En gennemførelse af de skatter, som her er udarbejdet, kan ikke få min stemme.

Jeg vil gerne sige om vore skattelove, at de skal kunne kontrolleres. Det er uanstændigt at gennemføre skattelove, der ikke kan kontrolleres af de borgere, der skal betale skatten. Jeg tør svagt antyde, at det, der her er præsteret, i hvert fald ikke er særlig overskueligt for ikke særlig sagkyndige. Som et afskrækkende eksempel vil jeg gerne anføre den skat, vi i øjeblikket har på restaurationserne. 50 pct. af vore restauratører er tiltalt for skattesvig, fordi der er blevet gennemført en lov, som overhovedet ikke på rimelig måde kan kontrolleres. Det er uanstændigt, og det er efter mit skøn sådan, at en væsentlig part af ansvaret herfor hviler på dem, som har gennemført den lovgivning.

Da jeg ønsker, der skal være orden i såvel statens finanser som i vor valutakasse, og da man altså vil forstå af det, jeg allerede har sagt, at jeg ikke vil kunne medvirke til at gennemføre det foreliggende lovforslag om omsætningsafgift, mener jeg, jeg har pligt til at give anvisning på, hvordan man kan skaffe pengene på anden måde. Det vil altså medføre, at mit indlæg bliver lidt længere, end det ellers ville være nødvendigt, men jeg ønsker i hvert fald at få det noteret, så det kan ses i Folketingstidende, hvorfor jeg tager et særstandpunkt, og hvilke indkomster jeg mener staten burde have i stedet for de her foreslåede.

Jeg har i mange år beklaget mig meget